PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVI – Nr. 9666	4 PAGINI – 30 BANI	Vineri 26 decembrie 1980

Cronica sportivă a vacanței

Sub genericul „DACIADEI"

PIONIERII AU OFERIT UN FRUMOS FESTIVAL DE JUDO

Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Federația română de judo au organizat, sub genericul „DACIADEI", primul **Festival pionieresc de judo.** Pe cele două tatami ale loturilor noastre reprezentative, și-au încercat șansele, miercuri și joi dimineață, în sala Floreasca din Capitală, numeroși copii de la casele pionierilor din județele **Bacău, Bihor, Bistrița-Năsăud, Caraș-Severin, Cluj, Covasna, Dîmbovița, Galați, Gorj, Maramureș, Mehedinți, Olt, Sălaj, Sibiu, Teleorman, Timiș, Vrancea și din municipiul București.**

Printre micuții competitori s-au numărat, cum era de așteptat, mulți finaliști ai campionatelor republicane individuale de copii. Aceștia au și fost, dealtfel, protagoniștii competiției la aproape toate categoriile de vîrstă și de greutate. Firește, întrecerile s-au desfășurat sub semnul marilor ambiții specifice vîrstei concurenților, dornici de a obține victoria, fie prin procedeele tehnice pe care au reușit să le învețe, fie prin curajul lor nelimitat de a se avînta în vîrtejul duelurilor. Aplaudați frenetic de părinți, unii sosiți de la sute de kilometri, de antrenori

Costin CHIRIAC

(Continuare în pag. 2-3)

Festivitățile au cunoscut fastul competițiilor oficiale care se organizează în cadrul „Daciadei". Foto : Victor CONSTANTINESCU

NELA, ANGELICA ȘI „IPPONUL"

Încurajările și aplauzele se aud încă înainte de a ajunge în sală. Un trecător neavizat ar putea crede că are loc o mare finală. Și, poate nu ar fi departe de adevăr, deoarece pentru cei aproape 300 de mici judoka prezenți la „Festivalul pionieresc" *fiecare confruntare este o „mare finală".*

Ne aflăm în apropierea unui grup de suporteri. Se discută aprins, termenii tehnici abundînd. Alături, o fată în costumul alb, specific. Angelica Pușcașu *este din Oravița, elevă într-a V-a la Școala generală nr. 1. Fiica sudorului din Lisava preferă judo în locul păpușilor.* „Și pentru că tata m-a îndemnat, lui plăcîndu-i mult sportul" *spune ea. O fată între atîția băieți !* „Nu sînt singura. Mai este aici o colegă, din Teleorman". *O descoperim repede. Facem cunoștință și cu* Nela Enculescu *din Turnu Măgurele. Este mai mare cu doi ani decît Angelica. În palmaresul ei sînt înscrise deja cîteva performanțe, printre care și locul 2 în campionatul județean, în compania... băieților. Nu, ele nu au intrat în concursul propriu-zis. Nu le permitea regulamentul. Dar demonstrațiile oferite au arătat că, dacă ar fi fost posibil, mulți dintre băieți ar fi avut de furcă. În vremea din urmă, judo nu mai este un sport în exclusivitate masculin, o dovedește inginera* Floarea Enciu, *de la C.I.C. Tr. Măgurele, singura între atîția antrenori. Iar rezultatele o îndreptățesc să creadă că totul merge bine. Ne gîndim, stînd de vorbă, despre succesele ei profesional-sportive, că* Floarea Enciu *este pentru judo un fel de* Mariana Lucescu *pentru rugby...*

... „Hai Voinicelul !", „Hai Voinicelul !" *Micuțul* Dan Ionescu, *luptă cu ardoare. Mai sînt cîteva clipe și va fi învingător. Tocmai, atunci însă intervine o clipă de neatenție. Una singură, cum a pățit luptătorul* Nicu Gingă *la Jocurile Olimpice. Suficient pentru ca gălățeanul* Florin Mihuț *să cîștige. Dan plînge. Primii care îl consolează, adversarul și antrenorul acestuia, profesorul* Dumitru Dumitrașcu. *Îl lăsăm pe Dan în compania lui Mihuț și stăm de vorbă cu profesorul Dumitrașcu. Din cei 14 componenți ai lotului gălățean, 10 au urcat pe podium.* „La noi *— ne spune —* activează 60 de copii, ai căror părinți lucrează la Combinatul siderurgic, iar atmosfera de muncă intensă care se desfășoară acolo, o descifrez zilnic și în modul cum înțeleg elevii mei să se pregătească..."

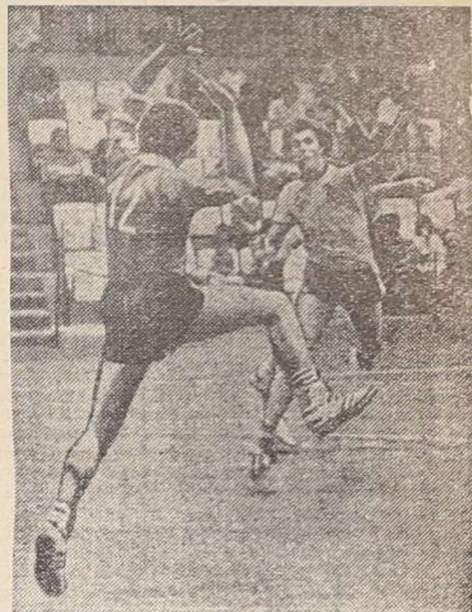
„Festivalul pionieresc de judo" *s-a încheiat. 300 de copii și suporterii lor se întorc acasă. La Bistrița, în Covasna, în Vrancea, la Tulcea, la... — adică în toate colțurile țării, ducînd cu ei, învingători și învinși, amintirea unei frumoase competiții, înscrisă sub genericul* „Daciadei", *amintirea unor neuitate zile de vacanță...*

Emanuel FÂNTÂNEANU

În cea mai importantă competiție a handbalului (m) în 1981

MECIUL ROMÂNIA – IUGOSLAVIA DESCHIDE CEA DE A II-a EDIȚIE A „SUPER-CUPEI" CAMPIONILOR MONDIALI ȘI OLIMPICI

Cea mai mare competiție a handbalului masculin, în 1981, este fără îndoială, **Super-cupa campionilor mondiali și olimpici,** aflată la a doua ediție. Inaugurată în 1979, întrecerea a avut un puternic ecou în lumea sportului. Reunind la start marile performere, echipe care și astăzi se află în fruntea topului, Super-cupa a însemnat o deplină reușită, astfel că s-a impus de la sine continuarea ei. Clasamentul ediției inaugurale — vă reamintim — a fost : **1. R. F. Germania, 2. România, 3. U.R.S.S.,** 4. Iugoslavia, 5. Cehoslovacia, 6. Suedia. Interesant este faptul că România și R. F. Germania s-au întîlnit de două ori în cadrul competiției (în grupe și în finală), împărțindu-și victoriile : 16—15 și 13—15...

Pentru Marian Dumitru *(în această fază, aruncînd la poartă), ca și pentru colegii săi din echipa României, Super-cupa poate însemna un pas spre titlul mondial*

Foto : Dragoș NEAGU

A doua ediție a **Super-cupei campionilor mondiali și olimpici** se va disputa între 4 și 8 februarie 1981, în R. F. Germania. Prin tragere la sorți, cele 6 echipe au fost împărțite în două serii : A — U.R.S.S., R. F. Germania și Suedia, B — România, Iugoslavia și Cehoslovacia. Este cunoscut, desigur, faptul că România, R. F. Germania, Cehoslovacia și Suedia participă în calitate de campioane ale lumii, iar Uniunea Sovietică și Iugoslavia ca învingătoare olimpice.

Meciul inaugural al noii ediții a Super-cupei îl vor susține reprezentativele ROMÂNIEI și IUGOSLAVIEI, la Dortmund, în ziua de 4 februarie, în aceeași zi și în același oraș urmînd să joace și formațiile **R. F. Germania** și **U.R.S.S.** Firește, pentru handbaliștii noștri este un prilej de a se... scutura de „complexul plavilor", de a dovedi că în noua lor cursă spre titlul suprem nu mai sînt dispuși să facă nici o... haltă.

La 5 februarie, cînd selecționatele României și Uniunii Sovietice au zi de pauză, se dispută partidele **R. F. Germania — Suedia** și **Iugoslavia — Cehoslovacia,** pentru ca la 6 februarie să fie programate ultimele întîlniri din grupe : **Suedia — U.R.S.S.** și **România — Cehoslovacia.** Semifinalele au loc la 7 februarie, iar finalele la 8 februarie.

Referitor la acest nou test de maximă importanță al handbaliștilor români, prof. univ. **Ioan Kunst-Ghermănescu,** președintele F. R. H. ne-a declarat : „La Super-cupă, echipa **României** are obligația să dovedească cursul ascendent al valorii sale. Dorim, firește, să cîștigăm competiția și «tricolorii» au toate condițiile create pentru realizarea acestei performanțe".

VIAȚA SPORTIVĂ — MODEL DE VIAȚĂ RAȚIONALĂ

„CUMPĂTAREA E O OBIȘNUINȚĂ DE-ACASĂ, CARE TREBUIE PĂSTRATĂ TOT TIMPUL !"

Interviu cu campionul olimpic Ivan Patzaichin

Cu o lună în urmă, **Ivan Patzaichin** a împlinit 31 de ani. O vîrstă care, în plan biologic, se situează la granița dintre tinerețe și maturitate. O vîrstă care în sport reprezintă, cel mai adesea, momentul crepuscului, mai ales în disciplinele care necesită un efort de mare intensitate, un consum ridicat de energie, așa cum se întîmplă în caiac-canoe.

După cum știm însă prea bine, **la 31 de ani** Ivan Patzaichin a cîștigat titlul de campion olimpic la dublu 1 000 m alături de Toma Simionov, refuzînd verdictul... vîrstei. Și chiar dacă au mai fost sportivi care au obținut satisfacția maximă a unei cariere — titlul olimpic — după 30 de ani, nu trebuie să uităm că Patzaichin se afla la a 4-a Olimpiadă, la al treilea titlu, că în urmă cu 12 ani, la Ciudad de Mexico, urcase pe cea mai înaltă treaptă a podiumului înainte de a împlini 19 ani.

Cum se explică această **îndelungată carieră la nivel ridicat?** I-am adresat întrebarea zilele trecute, la bacul de iarnă de la complexul sportiv „23 August" din București, unde Patzaichin a început pregătirea viitorului sezon, al 15-lea din activitatea sa competițională.

— Explicația, dacă trebuie neapărat o explicație, este una singură : am dus o viață sportivă.

— Îți impui un regim alimentar ? Știm că soția e farmacistă...

— Nu e vorba de un regim, ci de un meniu rațional. Mănînc multe legume, fructe, beau sucuri, compoturi. Soția mă ajută, alimentația este foarte importantă pentru un sportiv. Am colegi care se prezintă la lot, la începutul unei etape de pregătire, cu 6—7 kg peste greutatea lor optimă! Pentru ei primele antrenamente reprezintă mai degrabă lecții de gimnastică medicală pentru a da jos... balastul !

— Ce înseamnă „viață sportivă" ?

— De fapt, pentru un campion, viața sportivă este viața rațională a omului obișnuit !

— Adică ?

— Păstrarea formei sportive, pe care o atingi după o pregătire care te solicită pînă la limita rezistenței fizice, poate fi comparată, în viața omului normal, cu păstrarea sănătății. Un singur principiu trebuie respectat : viață cumpătată, fără nici un fel de excese !

— Așa a făcut Ivan Patzaichin ?

— Da, așa am făcut, poate nu chiar de la început, dar după vîrsta de 24—25 de ani, mi-am dat seama că altfel nu se poate. Nimeni nu este sfînt, dar de aici pînă la nechibzuință este o mare distanță. Tinerețea, talentul, pregătirea te pot duce în vîrf, chiar dacă, să zicem, mai întîrzii la un pahar de vin sau mai pierzi o noapte. Să nu devină însă obișnuință, pentru că ce pierzi la tinerețe prin consum irațional nu mai vine niciodată înapoi ! Cînd ajungi primul, devii ținta tuturor, locul se păstrează greu, mai ales pe măsura trecerii anilor. La 28—30 de ani nu mai ai voie să faci ce făceai la 18—20 de ani. Lucrurile acestea le înveți singur, dar e bine să ți le spună și alții, la timpul potrivit. Mie mi-a fost ușor, poate și pentru că sînt chibzuit din fire. Dacă beau două pahare de vin trebuie să mă culc. Gurmand

Vladimir MORARU

(Continuare în pag. 2-3)

BOGAT PROGRAM INTERNAȚIONAL AL HOCHEIȘTILOR NOȘTRI

Între 6 și 9 ianuarie, „Cupa Federației", la București

Lotul reprezentativ de hochei (antrenor principal Eduard Pană, ajutat de un colectiv tehnic compus din I. Bașa, I. Tiron și I. Ganga) are în program noi întîlniri internaționale de verificare.

Astfel, **mîine și duminică,** „tricolorii" vor susține două partide cu echipa cehoslovacă **T. J. Olomouc,** pe patinoarul „23 August" din Capitală, ambele jocuri de la ora 16,30.

Apoi, în intervalul **6—9 ianuarie 1981,** se va disputa la București tradiționala competiție dotată cu **„Cupa Federației",** la care vor participa patru formații : **reprezentativa „A" a Ungariei, Automobilist Sverdlovsk din U.R.S.S., selecționata divizionară și Lotul olimpic de perspectivă al țării noastre.** În zilele de 6 și 7 ianuarie sînt programate primele două etape, urmează o zi de pauză, iar la 9 ianuarie meciurile decisive pentru stabilirea clasamentului.

O valoroasă echipă de hochei sovietică (Automobilist Sverdlovsk), va evolua în Capitală, cu ocazia „Cupei Federației". În imagine, o fază dintr-un meci al selecționatei noastre divizionare, în sezonul trecut, în compania altei echipe din U.R.S.S., Uritki Kazan. În echipament de culoare închisă, Cazacu și Tureanu *atacă poarta oaspeților*

În ziua de 10 ianuarie, echipa sovietică Automobilist Sverdlovsk va mai susține un joc amical cu lotul nostru „A", iar la 11 ianuarie Ungaria „A" va evolua la Sf. Gheorghe în compania echipei divizionare „A" locale.

După acest bogat program de jocuri internaționale, echipele primei grupe valorice a Diviziei „A" vor participa **la ultimul turneu al campionatului 1980—81, între 16 și 22 ianuarie, la București.**